

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

12. søndag i treenighetstiden - 7. august 2016

Prekentekest: Joh 4, 27-30 + 39-40

Lesetekst I: 4 Mos 13,17-27

Lesetekst II: Rom 1,16-17

En kvinnes vitnesbyrd

Dette har hendt

Det 4. kapitlet i Johannesevangeliet forteller om en reise Jesus gjorde fra Judea til Galilea. Reiseruten som han valgte fulgte ikke et vanlig reisemønster for jøder som var i Judea og hadde Galilea som reisemål.

Vanligvis unngikk jødene å dra gjennom Samaria på en slik reise. Derfor er det litt underlig at det her står at han måtte dra gjennom Samaria (v.4). Kanskje kan vi si at vi her står overfor et guddommelig "måtte"?

Han kommer til Sykar. Der, ved Jakobsilden (Josva 24,32), setter han seg ned for på hvile, for han var blitt sliten etter reisen. Mens han sitter der, kommer en kvinne fra byen for å hente vann og Jesus spør henne om å få noe å drikke. På dette tidspunkt var Jesus alene med kvinnen. Disiplene var dratt inn til byen for å kjøpe mat.

Spørsmålet fra Jesus om vann blir innledningen til en innholdsfylt samtale mellom disse to. I løpet av samtalen er de innom mange temaer:

- vann og levende vann
- kvinnens private forhistorie
- det rette bønnested: Jerusalem eller Garisim
- forventning om Messias

På ett punkt blir samtalen ganske avslørende for kvinnen. Så avslørende at kvinnen forstår at dette er en spesiell person. Samtalen avsluttes med at Jesus åpenbarer for kvinnen at det er han, Jesus, som er den Messias som skal komme og som skal "fortelle oss alt"(v.26).

Fortsettelse følger...

Fortelling fra dagens virkelighet:

Det kom en ung mann til gudstjeneste i en messiansk menighet en gang. I samtaler før gudstjenesten avslørte han at han var ateist og at det som skjedde i menigheten ikke angikk han noe. Hvorfor var han da kommet, ble han spurt. Han var blitt invitert av en venninne, og for å være høflig, hadde han akseptert invitasjonen. Etter hvert kom han til flere gudstjenester og etter noen måneder sto han fram og bekjente at han hadde kommet til tro på Jesus.

Det begynte med en enkel invitasjon, et vitnesbyrd fra en kvinne...

Kom og se!

Etter at Jesus har åpenbart sannheten om seg selv for kvinnen, forteller vår tekst at disiplene kom tilbake. Det skjer så et scenskifte i fortellingen.

Møte med Jesus har gjort inntrykk på kvinnen. Så sterkt er dette inntrykket, at hun lar vannkrukke

være vannkrukke og kommer seg inn til byen. Hun må fortelle om dette til folk i byen. Hun hadde ingen garanti for at folk ville høre på henne, hun hadde jo et slett rykte og folk ville vel helst unngå henne.

Antagelig ser de at det har skjedd noe med henne. Hennes vitnesbyrd fører til folkevandring ut til Jakobsilden der Jesus er.

Kvinnens vitnesbyrd var enkelt. Jesus hadde avslørt henne og han hadde åpenbart seg for henne som den Messias som Gud hadde lovt skulle komme for å være verdens frelser.

På tross av avsløringen av hennes livs fall og nederlag så hadde ikke Jesus vist henne bort.

Derfor sier hun til folk: "Kom og se!"

Vitnesbyrdets konsekvenser

Det ser ut til at det umiddelbart blir vekkelser blant folk fra Sykar. Kvinnens vitnesbyrd førte at folk oppsøkte Jesus. De kom til tro "på grunn av kvinnens ord" (v.39) Etter at de så har møtt Jesus og hørt hans budskap, sier de at de nå ikke lenger tror på grunn av det kvinnen hadde sagt, men "vi har selv hørt ham" (v.42).

Kvinnens vitnesbyrd var viktig. Det satte i gang en bevegelse, både bokstavlig og trosmessig, mot Jesus. Så fikk de selv erfare sannheten i vitnesbyrdet fra kvinnen, "at han virkelig er verdens frelser" (v.42). Han som er verdens frelser er også det enkelte menneskets frelser.

Så ble Jesu opphold i Sykar forlenget. Lengselen etter evangeliets frigjørende budskap var så sterk hos folket at Jesus ble der et par dager for å betjene dem.

Jesu møte med kvinnen ved Jakobsilden og hennes reaksjon står der til lærdom for oss i dag.

Jesus bryr seg om den enkelte, uansett stand og stilling, uansett sanne eller falske rykter. På samme måte skulle det være med oss som er hans etterfølgere i dag. Ser vi våre medmennesker med Jesu øyne?

Det enkle vitnesbyrd er viktig, enten det er en invitasjon til en gudstjeneste eller møte, eller det er ord og handlinger som forteller om det som Jesus har gjort for oss.

Jesus er verdens frelser. Derfor er misjon viktig. Alle må få høre om ham, både jøder og hedninger. (Rom 1,16)

Odd Bjarne Skogestad

Misjonssekretær, Den Norske Israelsmisjon

oddbjarne@israelsmisjonen